

di 19-05-2015 00000000159374
DE.028/2012 ST-08 B

Griffiënummer A452 /2015
Datum van uitspraak 11 MEI 2015
Notitiënummer parket DE66.RW.102800/12-GESW3

Rechtbank van eerste aanleg
Oost-Vlaanderen
afdeling Dendermonde
strafzaken

Vonnis

D 13de kamer

Aangeboden op

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN :

2582 1. , geboren te
, wonende te

2583 2. KBO-nummer , met zetel te

VERDACHT VAN :

A.

De eerste en de tweede

Om het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 5, 7, 8, 15, 17, 20§1 en 114 § 1 en 4 van het decreet d.d. 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode (B.S. 19 augustus 1997),

als verhuurder

als eventuele onderhuurder

als persoon die een woning ter beschikking stelt,

een woning die niet voldoet aan de vereisten van art 5 rechtstreeks of via tussenpersoon verhuurd of ter beschikking gesteld te hebben met het oog op bewoning.(art 20 § 1 al 1)

in het pand gelegen te

kadastraal gekend als

, eigendom van

geboren te

, wonende te

en van

ondernemingsnummer

met

maatschappelijke zetel te

1. Woning bus van het pand, volgens het technisch verslag ongeschikt, te hebben verhuurd aan (st.46)

Te

in de periode van 09.11.2012 (st. 2) tot 13.01.2014

(st.207)

2. Woning bus van het pand, volgens het technisch verslag ongeschikt, te hebben verhuurd aan (st. 48)

Te in de periode van 09.11.2012 (st. 2) tot 13.01.2014 (st.207)

3. Woning bus van het pand, volgens het technisch verslag ongeschikt, te hebben verhuurd aan (st. 160)

Te in de periode van 19.04.2013 (st. 61) tot 13.01.2014 (st.207)

4. Woning bus van het pand, volgens het technisch verslag ongeschikt, te hebben verhuurd aan (st. 160)

Te in de periode van 19.04.2013 (st. 61) tot 13.01.2014 (st.207)

VERMOGENSVOORDELEN: art. 42 en 43bis SWB

De eerste en de tweede

De eerste en de tweede, tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig art. 42 en 43bis van het Strafwetboek te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van het bedrag van **12.661,54 EUR**, zijnde:

hetzij de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen,
hetzij goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld,
hetzij inkomsten uit belegde voordelen,

waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de opposant, de geldwaarde ervan dient te ramen (het equivalent bedrag).

Berekening

Woning bus : 13 maand huur aan 324 EUR/maand (st 46) = 4.212 EUR
Woning bus : 13 maand huur aan 279,58 EUR/maand (st 48) = 3.634,54 EUR
Woning bus : 9 maand huur aan 250 EUR/maand (st 160) = 2.250 EUR
Woning bus : 9 maand huur aan 285 EUR/maand (st 177) = 2.565 EUR

ZIJNDE OOK INZAKE:

- 2584
- **DE WOONINSPECTEUR**, bevoegd voor het grondgebied van het Vlaamse Gewest, met kantoor gevestigd te 1210 Brussel, Koning Albert II-laan 19, bus 22;

- *Eiser tot herstel*

* * *

1. PROCEDURE

De rechtbank nam kennis van:

- het tussenvonniss d.d. 22 december 2014 waarbij mr. F. Leleux werd aangesteld als lasthebber ad hoc over 2de beklagde en waarbij de zaak in voortzetting werd gesteld op de terechtzitting van 02 maart 2015, datum waarop de zaak op verzoek van de verdediging werd uitgesteld naar de terechtzitting van 30 maart 2015;
- de processen-verbaal en de overige stukken van de rechtspleging.

De rechtbank aanhoorde op de openbare terechtzitting van 30 maart 2015, datum waarop de zaak werd behandeld en in beraad werd genomen:

- ✓ de eiser tot herstel, **DE WOONINSPECTEUR**, in zijn eis, voorgedragen door P. Van Assche loco mr. V. Tollenaere, advocaat te Gent;
- ✓ het **Openbaar Ministerie** in de persoon van K. De Beule, substituut Procureur des Konings, in haar voordracht van de zaak en in haar eis;
- ✓ de eerste beklagde, _____, in zijn antwoorden en middelen van verdediging, bijgestaan door mr. J. Muller, advocaat te Temse;
- ✓ de tweede beklagde, _____ in haar middelen van verdediging, voorgedragen door haar lasthebber ad hoc, mr. F. Leleux, advocaat te Hamme.

2. BEOORDELING OP STRAFGEBIED**2.1. De feiten**

Eerste en tweede beklagde zijn samen eigenaar van een pand gelegen aan de _____ te _____ . De vennootschap is voor 2 % eigenaar en _____ voor 98%.

Het pand bestaat uit vier zelfstandige wooneenheden. Op 9 november 2012 wordt de wooninspectie gecontacteerd door de huisvestingsambtenaar van de Stad . Uit de huiszoeking blijkt het volgende.

- **Woning** : loopt 39 strafpunten op. Woning 1 wordt gehuurd door . Hij woont er reeds 3 jaar en betaalt 324 euro per maand.
- **Woning** : loopt 66 strafpunten op. De woning heeft een bezettingsnorm van 0 personen. Woning 2 wordt gehuurd door . Hij heeft een huurcontract sinds 15 oktober 2010. Hij betaalt 265 euro per maand.
- **Woningen** en zijn ontoegankelijk. De woningen worden niet meer bewoond.

Na de controle ontvangt de inspectie van de Stad de melding dat ook woningen 3 en 4 worden verhuurd. Deze woningen worden op 19 april 2013 gecontroleerd.

- **Woning** . Er worden verschillende gebreken vastgesteld (gebrekkige afwerking in de badkamer, te weinig geaarde stopcontacten in de keuken, niet-geaard stopcontact in de badkamer, te kleine vloeroppervlakte). De woning loopt 40 strafpunten op en is niet geschikt voor bewoning. De woning wordt verhuurd aan : voor 250 euro per maand.
- **Woning** wordt verhuurd aan . Ook in deze woning worden er verschillende gebreken vastgesteld (te weinig geaarde stopcontacten in de keuken, niet-correct geplaatste elektrische boiler in de badkamer, ...) De woning loopt 24 strafpunten op. De woning wordt verhuurd voor 285 euro per maand.

Beklaagde verklaart in verhoor dat het pand als sinds 1987 is opgedeeld in 4 entiteiten. Door de Stad werden busnummers toegekend voor de vier woningen (in 2001). Niemand heeft hem ooit gezegd dat een vergunning vereist is voor het opdelen van het pand.

Door de wooninspectie werd een herstelvordering ingeleid. Gelet op de op het pand rustende stedenbouwkundige inbreuk dient beklagde het pand te herbestemmen of te slopen binnen een termijn van 10 maanden onder verbeurte van een dwangsom van 125 euro.

2.2. Grond van de zaak

2.2.1. Algemene beschouwingen

Het bij artikel 6.1 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden gewaarborgde recht op een eerlijke behandeling van de zaak houdt in dat de beslissing op de strafvordering melding maakt van de overwegingen die de rechtbank van de schuld of onschuld van de beklaagde hebben overtuigd en dat zij minstens de voornaamste redenen aangeeft waarom de tenlasteleggingen al dan niet bewezen worden verklaard, ongeacht of een conclusie wordt ingediend. Het recht op een eerlijke behandeling van de zaak houdt in dat, ook bij ontstentenis van een conclusie, de beslissing omtrent de schuld met redenen wordt omkleed (Cass. 8 juni 2011 (P.11.0570.F), N.C. 2012/2, 170-171 en AC 2011, nr. 391). De rechter voldoet aan deze verdragsrechtelijke verplichting door vast te stellen dat de beklaagde de gegrondheid van de strafvordering niet betwist of door de concrete redenen te vermelden, zij het op beknopte wijze, die hem hebben overtuigd van zijn onschuld of schuld (Cass. 23 oktober 2012 (P.2012.0300.N)).

De strafrechtelijke aansprakelijkheid van de rechtspersoon geldt voor alle misdrijven die gepleegd werden ter verwezenlijking van het doel, ter waarneming van zijn belang of voor zijn rekening. Wat de materiële toerekening betreft moet er een intrinsiek verband zijn tussen het misdrijf enerzijds en de verwezenlijking van het doel van de rechtspersoon en de waarneming van de belangen van de rechtspersoon anderzijds. Wat het intentioneel element van het misdrijf betreft moet worden aangetoond dat het misdrijf voortkomt uit een opzettelijke beslissing genomen binnen de rechtspersoon of dat er een nalatigheid is op het niveau van de rechtspersoon die in causaal verband staat met het misdrijf. Men beoogt de hypothese waarin een gebrekkige interne organisatie van de rechtspersoon, onvoldoende opleiding of begeleiding van het personeel, onvoldoende veiligheidsmaatregelen of onredelijke budgettaire beperkingen de voorwaarden gecreëerd hebben die het misdrijf mogelijk hebben gemaakt. Een occasionele tekortkoming kan de rechtspersoon niet worden toegerekend: zelfs binnen de meest zorgvuldig georganiseerde rechtspersoon kan een misdrijf nooit helemaal worden uitgesloten. De rechtbank kan zich voor het vaststellen van het moreel element steunen op de gedragingen van de bestuursorganen van de rechtspersoon of haar gezagsdragers, die onder meer een natuurlijke persoon kunnen zijn. Als het strafbaar feit door een vennootschap is gepleegd is het opzet genoegzaam bewezen door de vaststelling dat de leidinggevende organen kennis hadden van het opzet om de schuldige handeling te stellen en daarmee hebben ingestemd. Het opzet van de rechtspersoon kan ook worden afgeleid uit zijn kennis van eerder vastgestelde inbreuken op dezelfde regelgeving. Zodra de rechtspersoon weet heeft van een inbreuk, moet hij er alles aan doen om herhaling van deze inbreuk in de toekomst te voorkomen.

2.2.3. Toepassing

Het pand valt onder de dwingende voorschriften van de Vlaamse wooncode. Uit de vaststellingen van de wooninspectie blijkt het materieel element van de inbreuk: de panden voldoen niet aan de minimale kwaliteitsvereisten van de Vlaamse wooncode, terwijl ze werden verhuurd door eerste en tweede beklaagde. Eerste beklaagde zijn verdediging stelt de ten laste gelegde feiten niet te betwisten. Ook tweede beklaagde maakte zich als mede-eigenaar schuldig aan de misdrijven als verhuurder: tweede beklaagde heeft immers nagelaten het goed, waarvan de vennootschap deels eigenaar is en dat door eerste beklaagde als natuurlijke persoon wordt verhuurd, te controleren of het wel voldoet aan de vereisten van de Vlaamse Wooncode. De feiten kunnen aan eerste en tweede beklaagde materieel en moreel worden toegerekend. Daar de feiten door eerste beklaagde wetens en willens werden gepleegd, kunnen beide beklaagden worden veroordeeld.

2.3. Straftoemeting

De feiten in hoofde van eerste en tweede beklaagde, zijn gepleegd met eenzelfde strafbaar opzet, zodat conform art. 65, lid 1 Sw. slechts één straf dient te worden opgelegd, nl. de zwaarste.

De straf moet worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van beklaagden zoals die blijkt uit hun strafrechtelijk verleden, gezinstoestand en arbeidssituatie / maatschappelijk doel, voor zover de rechtbank gekend. Niettemin dient de straftoemeting niet enkel de vergeldingsbehoefte te dienen, doch moet deze ook oog hebben voor de algemene en speciale preventie. De sanctionering moet dan ook van aard zijn de beklaagden ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken.

De feiten zijn ernstig. Illegale verhuring van onbewoonbare panden en krotwoningen betekent een ernstige inbreuk op de veiligheid van de bewoners en op hun levenskwaliteit. Dergelijk handelen maakt een inbreuk op een fundamenteel grondrecht, nl. het recht op een menswaardig leven, zoals gewaarborgd door artikel 23 van de grondwet. Beklaagden dienen hun taken als verhuurder ernstig te nemen: de verhuurde woningen dienen te voldoen aan de vereisten van de Vlaamse wooncode en mogen niet ter beschikking gesteld worden in omstandigheden in strijd met de menselijke waardigheid.

2.3.1. Straftoemeting eerste beklaagde

Eerste beklaagde strafrechtelijke voorgaanden. Naast 6 veroordelingen voor verkeersinbreuken, liep hij 1 correctionele veroordeling op.

Op de vraag tot opschorting van eerste beklaagde wordt niet ingegaan, gelet op de aard en de ernst van de feiten. De ten laste van beklaagde bewezen verklaarde feiten, zoals voormeld, zijn te zwaarwichtig om het verlenen van de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling aan beklaagde te verantwoorden. Deze gunst zou onvoldoende bijdragen tot de bewustwording van beklaagde dat dergelijke feiten op generlei wijze kunnen getolereerd worden en onder geen beding voor herhaling vatbaar zijn.

Een gevangenisstraf van 6 maanden en een geldboete van 500 euro komen de rechtbank gepast voor. Om beklaagde aan te sporen zich in de toekomst te onthouden van het plegen van strafbare feiten, wordt de gevangenisstraf en de helft van de geldboete met uitstel opgelegd gedurende een proeftermijn van drie jaar.

De rechtbank is van oordeel dat deze straffen aan de beoogde preventieve en repressieve doelen tegemoet komen. Om precies van aard te zijn de beklaagde de ernst en de draagwijdte van zijn fouten te leren inzien alsook als duidelijke waarschuwing die hem ertoe moet aanzetten in de toekomst zijn verantwoordelijkheid ernstiger op te nemen, kan deze straftoemeting, noch met betrekking tot de gevangenisstraf noch met betrekking tot de geldboete op een mildere wijze worden toegepast. Een grotere mildheid betonen zou trouwens getuigen van een permissiviteit die niet langer van aard zou zijn de beklaagde aan te zetten tot meer zin voor verantwoordelijkheid en discipline en tot het respecteren van de regels van de Vlaamse Wooncode.

2.3.2. Straftoemeting tweede beklaagde

Tweede beklaagde heeft een blanco strafregister.

De minimumgeldboete van 3.000 euro komt de rechtbank gepast voor. Gelet op het gunstig strafrechtelijk verleden van de rechtspersoon en om tweede beklaagde aan te sporen zich in de toekomst te onthouden van het plegen van strafbare feiten wordt 2500 euro met uitstel opgelegd gedurende een proeftermijn van drie jaar.

De rechtbank is van oordeel dat de hierna bepaalde straf aan de beoogde preventieve en repressieve doelen tegemoet komt. Om precies van aard te zijn de beklaagde de ernst en de draagwijdte van zijn fouten te leren inzien alsook als duidelijke waarschuwing die hem ertoe moet aanzetten in de toekomst zijn verantwoordelijkheid ernstiger op te nemen, kan deze straftoemeting met betrekking tot de geldboete niet op een mildere wijze worden toegepast. Een grotere mildheid betonen zou trouwens getuigen van een permissiviteit die niet langer van aard zou zijn de beklaagde aan te zetten tot meer zin voor verantwoordelijkheid en discipline en tot het respecteren van de regels de Wooncode.

2.3.3. Verbeurdverklaring

In hoofde van de eerste en tweede beklaagde wordt door het openbaar ministerie schriftelijk de bijzondere verbeurdverklaring gevorderd van een bedrag van 12.661.54 euro, waarmee voldaan werd aan artikel 42 en 43*bis* van het Strafwetboek.

De berekening van dit bedrag is gebaseerd op de door eerste beklaagde illegaal bekomen huurinkomsten. De berekening van het wederrechtelijk vermogensvoordeel komt de rechtbank correct voor en de verbeurdverklaring ervan dient te worden uitgesproken lastens de eerste beklaagde die de begunstigde van de inkomsten was. Het bekomen vermogensvoordeel maakt inherent deel uit van het bewezen verklaarde misdrijf. Het gaat dan ook niet op om het misdrijf als bewezen te verklaren en dan te zeggen dat men de bekomen voordelen mag behouden. Dit is een bijkomend signaal naar eerste beklaagde om hem bewust te maken dat dergelijke misdrijven niet lonend zijn.

3. BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

3.1. Herstelvordering

Het pand gelegen aan de _____ te _____ werd in het verleden zonder stedenbouwkundige vergunning opgedeeld in vier zelfstandige woonentiteiten. Door de eiser tot herstel werd op 29 maart 2013 een herstellvordering uitgebracht. Gelet op de op het pand rustende stedenbouwkundige inbreuk, vordert de inspectie de herbestemming of te slopen binnen een termijn van 10 maanden onder verbeurte van een dwangsom van 125 euro. Op 22 april 2013 sloot het college van burgemeester en schepenen van de stad _____ zich aan bij deze vordering.

Ook al is de stedenbouwkundige inbreuk verjaard en werd deze inbreuk niet door beklaagden gepleegd, toch heeft deze inbreuk een invloed op de keuze van de herstelmaatregel. De rechter dient in zo'n geval niet de principiële herstelmaatregel op te leggen doch wel de herbestemming van het pand naar de vergunde toestand, in casu een eengezinswoning, of de sloop. Noch de eiser tot herstel noch de rechtbank hebben hierbij enige keuzemogelijkheid.

Aan beklaagden wordt een uitvoeringstermijn van 1 jaar toegestaan. De stedenbouwkundig inspecteur zal gemachtigd worden om zelf ambtshalve in herstel te kunnen voorzien. Om beklaagde aan te sporen om vrijwillig uit te voeren zal een dwangsom van 125 euro per dag vertraging na de uitvoeringstermijn van 1 jaar. Er bestaat geen aanleiding tot het opleggen van een dwangsomtermijn in de zin van artikel 1385*bis* van het Gerechtelijk Wetboek en deze dwangsomtermijn wordt uitdrukkelijk uitgesloten.

Er is geen reden om in te gaan op de vordering om de beslissing uitvoerbaar bij voorraad te verklaren niettegenstaande elk rechtsmiddel. Uit niets blijkt immers dat het pand nog wordt verhuurd. De wooninspecteur kan niet worden veroordeeld tot de door eerste beklagde gevorderde rechtsplegingsvergoeding.

3.2. Ambtshalve aanhouden van de burgerlijke belangen

Omdat de door de beklagden gepleegde misdrijven mogelijk schade hebben veroorzaakt, houdt de rechtbank de burgerrechtelijke belangen ambtshalve aan, in toepassing van artikel 4 V.T.Sv., zoals gewijzigd bij artikel 2 van de Wet van 13 april 2005 (B.S. 03.05.2005).

4. TOEGEPASTE WETTEN

Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;

Wetb. van strafvordering, art. 162, 182, 184, 185, 189, 190, 190ter, 194, 195, 226, 227;

Strafwetboek, art. 2, 38, 39, 40, 50, 65, eerste lid, 66;

Wet van 5 maart 1952, art. 1, gew. programmawet d.d. 24.12.1993, art. 1; gew. art.36

Wet 07.02.2003; Art. 2 en 3 van de Wet van 28.12.2011 houdende diverse bepalingen inzake justitie (B.S. 30.12.2011); (opdecimen)

Art. 6 Programmawet II van 27.12.2006;

W.01.08.1985, art. 28, 29, gew. art. 1 K.B. 31.10.2005 (25 euro);

Wet van 29 juni 1964, art. 8§1; gew.W. 10.2.1994; (uitstel);

OM DEZE REDENEN,

DE RECHTBANK, RECHTDOENDE OP TEGENSPRAAK

1.

VERKLAART de eerste beklagde **SCHULDIG** aan de feiten omschreven onder de hierboven vermelde tenlastelegging;

TOEPASSING makend van artikel 65, lid 1 van het Strafwetboek;

VEROORDEELT de eerste beklagde tot een **HOOFDGEVANGENISSTRAF** van **ZES MAANDEN** en een **GELDBOETE** van **VIJFHONDERD EURO**, verhoogd met 50 decimen (x 6) of **3.000,00 euro**;

ZEGT dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens de beklaagde uitgesproken geldboete kan worden vervangen door een gevangenisstraf van 3 maanden;

VERMITS de tegen de eerste beklaagde uitgesproken straf, te ondergaan als hoofdstraf, vijf jaar gevangenisstraf niet te bovengaat en de beklaagde nog geen veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden opgelopen heeft, en dat men mag hopen dat hij zich voortaan niet meer zal misdragen, **GELAST** gedurende een termijn van drie jaar **GEWOON UITSTEL van de tenuitvoerlegging van het geheel van de opgelegde hoofdgevangenisstraf en van de helft van de opgelegde geldboete, de vervangende gevangenisstraf voor het gedeelte met uitstel bepaald op 45 dagen.**

ZEGT voor recht dat het uitstel van rechtswege wordt herroepen ingeval gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf is gepleegd, dat veroordeling tot een criminele straf of hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel ten gevolge heeft gehad.

* * *

2.

VERKLAART de tweede beklaagde SCHULDIG aan de feiten omschreven onder de hierboven vermelde tenlastelegging;

TOEPASSING makend van artikel 65, lid 1 van het Strafwetboek;

VEROORDEELT de tweede beklaagde tot een **GELDBOETE** van **DRIEDUIZEND EURO**, verhoogd met 50 deciemmen (x 6) of **18.000,00 euro**;

VERMITS de tegen de tweede beklaagde uitgesproken straf, te ondergaan als hoofdstraf, 120.000 euro niet te bovengaat en de beklaagde nog geen veroordeling tot een geldboete van meer 24.000 euro opgelopen heeft, zijn er gronden om aan te nemen dat de veroordeelde zich aan de misdrijven zoals deze waarvoor zij werd gestraft niet meer zal schuldig maken. **GELAST** bijgevolg gedurende een termijn van drie jaar **GEWOON UITSTEL van de tenuitvoerlegging van tweeduizendvijfhonderd euro, verhoogd met 50 deciemmen (x 6) of 15.000 euro van de opgelegde geldboete.**

ZEGT voor recht dat het uitstel van rechtswege wordt herroepen ingeval gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf is gepleegd.

Bijdragen - vergoeding - kosten

SPREEKT in hoofde van de eerste en de tweede beklagde de verplichting uit om ELK EENMAAL een bedrag van 25,00 euro, met 50 deciemmen verhoogd, 150,00 euro bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;

Legt de eerste en de tweede beklagde bovendien ELK een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van 51,20 euro overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij KB van 13 november 2012 (B.S. 29/11/2012).

VEROORDEELT de eerste en de tweede beklagde hoofdelijk tot de gerechtskosten, tot op heden begroot aan de zijde van het openbaar ministerie op de som van 213,85 euro.

OP BURGERLIJK GEBIED**✓ Herstelvordering**

Beveelt eerste en tweede beklagde hoofdelijk om een andere bestemming te geven aan het pand gelegen te _____ (kadastraal gekend als _____ overeenkomstig de bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009 of om de woning of het goed te slopen, tenzij de sloop ervan verboden is op grond van wettelijke, decretale of reglementaire bepalingen;

Zegt voor recht dat dit herstel dient te worden gerealiseerd binnen een termijn van 1 jaar na het in kracht van gewijsde gaan van dit vonnis.

Zegt voor recht dat de beklagden na uitvoering van de werken de wooninspecteur en het College van Burgemeester en Schepenen dient te verwittigen.

Zegt voor recht dat indien de plaats niet wordt hersteld binnen een termijn van 1 jaar de wooninspecteur en het college van burgemeester en schepenen van worden gemachtigd om van ambtswege in de uitvoering ervan te kunnen voorzien.

Zegt voor recht dat wanneer de overtreders in gebreke blijven zij verplicht zijn alle uitvoeringskosten te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank.

Zegt dat aan elke beklaagde een dwangsom zal worden opgelegd van 125 euro per dag vertraging bij de niet-uitvoering van het herstel.

Zegt voor recht dat de voorgemelde termijn enkel aan de hoofveroordeling wordt gekoppeld en geen dwangsomtermijn is in de zin van artikel 1385bis Ger.Wb.

Machtigt de wooninspecteur en het College van Burgemeester en Schepenen om de kosten van artikel 17bis, § 2 Vlaamse wooncode te verhalen op de eerste en tweede beklaagde. De rechtbank zegt voor recht dat zij deze kosten dienen te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank.

✓ Aanhouden burgerlijke belangen

HOUDT de burgerlijke belangen AAN overeenkomstig artikel 4 van de Wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering, zoals gewijzigd bij artikel 2 van de Wet van 13 april 2005 (B.S., 03 mei 2005);

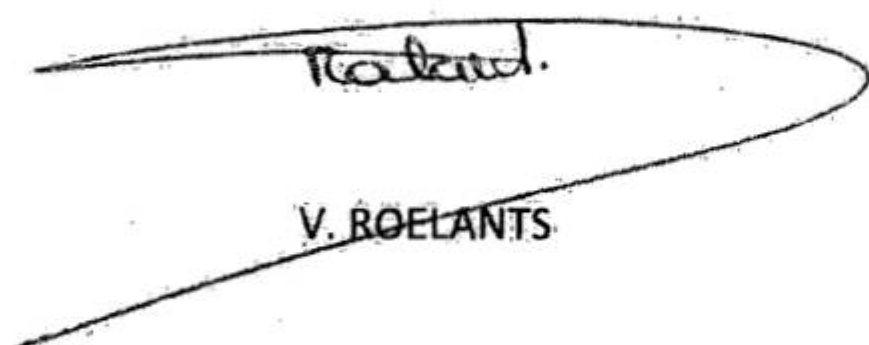
ALDUS UITGESPROKEN IN OPENBARE TERECHTZITTING VAN ELF MEI TWEEDUIZEND VIJFTIEN

Aanwezig :

V. Roelants, rechter, voorzitter van de D13^{de} kamer,
V. Kochuyt, substituut Procureur des Konings,
G. De Visscher, griffier,

G. DE VISSCHER

V. ROELANTS